HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

4 februarie 2021 *

„Trimitere preliminară – Politica comercială comună – Taxe antidumping – Regulamentul (CE) nr. 384/96 – Articolul 3 alineatul (9) – Pericol de prejudiciu important – Factori – Articolul 9 alineatul (4) – Regulamentul (CE) nr. 926/2009 – Importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză – Nevaliditate”

În cauza C-324/19,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Finanzgericht Hamburg (Tribunalul Fiscal din Hamburg, Germania), prin decizia din 3 aprilie 2019, primită de Curte la 19 aprilie 2019, în procedura

eurocylinder systems AG

împotriva

Hauptzollamt Hamburg-Stadt,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul M. Vilaras, președinte de cameră, domnii N. Piçarra (raportor), D. Šváby și S. Rodin și doamna K. Jürimäe, judecători,

avocat general: domnul P. Pikamäe,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

– pentru eurocylinder systems AG, de C. Salder și M. Oldiges, Rechtsanwälte;

– pentru Consiliul Uniunii Europene, de H. Marcos Fraile și J. Bauerschmidt, în calitate de agenți, asistați de N. Tuominen, avocat;

– pentru Comisia Europeană, inițial de A. Demeneix și M. N. Kuplewatzky, ulterior de P. Němečková, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: germana.

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară privește validitatea Regulamentului (CE) nr. 926/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză (JO 2009, L 262, p. 19, denumit în continuare „regulamentul în litigiu”).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între eurocylinder systems AG (denumită în continuare „eurocylinder”), pe de o parte, și Hauptzollamt Hamburg-Stadt (Biroul Vamal Principal din orașul Hamburg, Germania) (denumit în continuare „autoritatea vamală”), pe de altă parte, în legătură cu legalitatea unei taxe antidumping achitate de eurocylinder, în temeiul regulamentului în litigiu, la importul de țevi fără sudură din oțel originare din Republica Populară Chineză (denumită în continuare „RPC”).

Cadrul juridic

Regulamentul de bază

3 Considerentele (2), (4) și (10) ale Regulamentului (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12 p. 223), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 461/2004 al Consiliului din 8 martie 2004 (JO 2004, L 77, p. 12, Ediție specială, 11/vol. 34 p. 171) (denumit în continuare „regulamentul de bază”), în temeiul căruia a fost adoptat regulamentul în litigiu, au următorul cuprins:

„(2) întrucât [regimul comun instituit prin Regulamentul (CEE) nr. 2423/88 al Consiliului din 11 iulie 1988 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping sau al unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Economice Europene (JO 1988, L 209, p. 1)] a fost instituit în conformitate cu obligațiile internaționale existente, în special cu cele care decurg din articolul VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț (denumit în continuare «acordul general»), din Acordul privind aplicarea articolului VI din acordul general (Codul antidumping din 1979) și din Acordul privind interpretarea și aplicarea articolelor VI, XVI și XXIII din acordul general (Codul privind subvențiile și taxele compensatorii);

[…]

(4) întrucât, la aplicarea acestor norme, este esențial, în vederea menținerii echilibrului între drepturile și obligațiile instituite de acordul încheiat în cadrul acordului general, să se țină seama de către [Uniunea Europeană] de interpretarea acestora de către principalii săi parteneri comerciali;

[…]

(10) întrucât este de dorit să se stabilească orientări clare și detaliate în ceea ce privește factorii care pot contribui la a stabili dacă importurile care fac obiectul unui dumping au adus sau riscă să aducă un prejudiciu important; întrucât, atunci când se depun eforturi să se demonstreze că volumul și nivelul prețurilor importurilor în cauză sunt responsabile de prejudiciul adus unei industrii [a Uniunii], este necesar să se țină seama de efectele altor factori și, în special, de condițiile de piață din [Uniune]”.

4 Articolul 1 din regulamentul de bază prevede:

„(1) Poate fi supus unei taxe antidumping orice produs care face obiectul unui dumping în cazul în care punerea sa în liberă circulație în cadrul [Uniunii] cauzează un prejudiciu.

(2) Se consideră că un produs face obiectul unui dumping atunci când prețul său de export către [Uniune] este mai mic decât prețul comparabil, practicat în cadrul operațiunilor comerciale normale, pentru produsul similar în țara exportatoare.

[…]”

5 Articolul 3 din acest regulament, intitulat „Stabilirea existenței unui prejudiciu”, prevede:

„(1) În sensul prezentului regulament, prin termenul «prejudiciu» se înțelege, în cazul în care nu se specifică altfel, un prejudiciu important adus unei industrii [a Uniunii], pericolul de prejudiciu important adus unei industrii [a Uniunii] sau o întârziere semnificativă în crearea unei industrii [a Uniunii] și se interpretează în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

[…]

(5) Examinarea efectului importurilor care fac obiectul unui dumping asupra industriei [Uniunii] respective implică o evaluare a tuturor factorilor și indicilor economici pertinenți care influențează situația acestei industrii, inclusiv faptul că o industrie nu a surmontat în totalitate efectele practicilor de dumping sau de subvenționare din trecut, importanța marjei de dumping efective, diminuarea efectivă și potențială a vânzărilor, a profiturilor, a producției, a segmentului de piață, a productivității, a randamentului investițiilor sau a utilizării capacităților; factorii care influențează prețurile în [Uniune], efectele negative efective și potențiale asupra fluxului numerarului, asupra stocurilor, asupra ocupării forței de muncă, asupra salariilor, asupra creșterii economice, asupra capacității de a mobiliza capitaluri sau investiții. Această listă nu este exhaustivă și unu sau mai mulți dintre acești factori nu constituie neapărat o bază decisivă de analiză.

[…]

(7) Factorii cunoscuți, alții decât importurile, care fac obiectul unui dumping, care aduc în același timp un prejudiciu industriei [Uniunii], se analizează, de asemenea, de așa manieră încât prejudiciul adus de acești alți factori să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unui dumping în sensul alineatului (6). Factorii care pot fi considerați ca pertinenți în acest sens includ, printre altele, volumul și prețul importurilor care nu sunt vândute la prețuri de dumping, scăderea cererii sau modificările configurației consumului, practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și membre ale [Uniunii] și concurența între acești producători, evoluția tehnicilor, precum și rezultatele la export și productivitatea industriei [Uniunii].

[…]

(9) Stabilirea existenței pericolului de prejudiciu important se bazează pe fapte, nu doar pe [afirmații,] presupuneri[…] sau posibilități îndepărtate. Modificarea condițiilor care ar crea o situație în care dumpingul ar cauza un prejudiciu trebuie să fie previzibilă în mod clar și iminentă.

Pentru a stabili existența pericolului de prejudiciu important, este necesar să se examineze, printre altele, factori precum:

(a) o rată semnificativă de creștere a importurilor care fac obiectul unui dumping pe piața [Uniunii], care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a importurilor;

(b) capacitatea suficientă și liber disponibilă a exportatorului sau creșterea iminentă și semnificativă a capacității exportatorului, care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a exporturilor care fac obiectul unui dumping către [Uniune], având în vedere existența altor piețe de export care pot absorbi exporturile suplimentare;

(c) intrarea importurilor la prețuri care pot determina scăderea substanțială a prețurilor sau pot împiedica în mod semnificativ creșterea prețurilor și care pot duce probabil la o creștere a cererii de noi importuri

și

(d) stocurile produsului care face obiectul anchetei.

Niciunul dintre acești factori nu constituie în mod necesar o bază de analiză decisivă, dar totalitatea factorilor în cauză conduce la concluzia că sunt iminente alte exporturi care fac obiectul unui dumping și că se va produce un prejudiciu important în cazul în care nu se iau măsuri de protecție."

6 Articolul 6 din regulamentul menționat, intitulat „Ancheta", precizează la alineatul (1):

„În urma inițierii procedurii, Comisia, în cooperare cu statele membre, începe ancheta la nivel[ul Uniunii]. Această anchetă are ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul. Pentru a realiza o determinare reprezentativă, se alege o perioadă de anchetă care, în cazul dumpingului, acoperă în mod normal o perioadă de cel puțin șase luni imediat anterioară inițierii procedurii. Informațiile referitoare la o perioadă posterioară perioadei desfășurării anchetei nu se iau în mod normal în considerare."

7 Potrivit articolului 7 din regulamentul de bază, intitulat „Măsuri provizorii":

„(1) Se pot impune taxe provizorii în cazul în care a fost deschisă o anchetă în conformitate cu articolul 5, în cazul în care a fost publicat un aviz în acest sens, în cazul în care părților interesate li s-au oferit posibilități adecvate de a da informații și de a formula observații în conformitate cu articolul 5 alineatul (10), în cazul în care o examinare preliminară pozitivă a stabilit existența unui dumping și a unui prejudiciu care rezultă în urma acestuia pentru industria [Uniunii] și în cazul în care interesul [Uniunii] necesită o acțiune în vederea împiedicării producerii unui astfel de prejudiciu. Taxele provizorii trebuie impuse cel devreme în termen de șaizeci de zile și cel târziu în termen de nouă luni de la declanșarea procedurii.

[…]

(4) Comisia ia o măsură provizorie după consultări sau, în caz de extremă urgență, după ce a informat statele membre. În acest ultim caz au loc consultări în termen de cel mult zece zile de la notificarea statelor membre cu privire la măsura luată de Comisie.

[…]

(7) Se pot impune taxe provizorii pe o perioadă de șase luni și prelungite cu o perioadă de trei luni sau acestea pot fi impuse pe o perioadă de nouă luni. […]"

8 Articolul 9 din regulamentul menționat, intitulat „Încheierea procedurii fără instituirea de măsuri; impunerea de taxe definitive", prevede la alineatul (4):

„În cazul în care din constatarea definitivă a faptelor reiese că există dumping și prejudiciu care rezultă din acesta și că interesul [Uniunii] necesită o acțiune în conformitate cu articolul 21, Consiliul impune o taxă antidumping definitivă, hotărând cu privire la propunerea Comisiei, prezentată după consultarea comitetului consultativ. Propunerea este adoptată de Consiliu, cu excepția cazului în care hotărăște cu

majoritate simplă să o respingă, în termen de o lună de la prezentarea acesteia de către Comisie. În cazul în care sunt în vigoare taxe provizorii, se prezintă o propunere de măsuri definitive cu cel puțin o lună înainte de expirarea acestor taxe. Valoarea taxei antidumping nu trebuie să depășească marja de dumping stabilită și trebuie să fie mai mică decât această marjă, în cazul în care această taxă mai mică este suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei [Uniunii]."

9 Potrivit articolului 11 alineatul (2) primul paragraf din regulamentul menționat:

„O măsură antidumping expiră la cinci ani de la instituirea ei sau la cinci ani de la data încheierii reexaminării celei mai recente care a avut ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul, cu excepția cazului în care reexaminarea a stabilit că expirarea măsurii ar favoriza continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului. O reexaminare a măsurilor care urmează să expire are loc fie la inițiativa Comisiei, fie pe baza cererii prezentate de către producătorii [Uniunii] sau în numele lor și măsura rămâne în vigoare până la stabilirea rezultatelor reexaminării."

10 Regulamentul de bază a fost abrogat și înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51), care a fost abrogat și înlocuit el însuși de Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21).

Regulamentul provizoriu

11 La 7 aprilie 2009, Comisia a adoptat, în temeiul articolului 7 din regulamentul de bază, Regulamentul (CE) nr. 289/2009 de instituire a unei taxe antidumping provizorii la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză (JO 2009, L 94, p. 48, denumit în continuare „regulamentul provizoriu").

12 Nivelurile taxei antidumping provizorii la importurile anumitor tuburi și țevi fără sudură, din fier sau din oțel (denumite în continuare „TTSS") au fost stabilite, la articolul 1 alineatul (2) din regulamentul provizoriu, la 15,6 % pentru Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (denumită în continuare „Hubei"), la 15,1 % pentru Shandong Luxing Steel Pipe Co. Ltd, la 22,3 % pentru societățile menționate în anexa la acest regulament și la 24,2 % pentru toate celelalte societăți.

13 În considerentul (13) al acestui regulament, Comisia a arătat că ancheta privind dumpingul și prejudiciul suferit de industria Uniunii s-a desfășurat în perioada cuprinsă între 1 iulie 2007 și 30 iunie 2008 (denumită în continuare „perioada de anchetă"), iar examinarea tendințelor utile pentru evaluarea acestui prejudiciului a cuprins perioada începând din 1 ianuarie 2005 și până la sfârșitul perioadei de anchetă (denumită în continuare „perioada examinată").

14 În considerentele (89) și (126) ale regulamentului menționat, Comisia a concluzionat că nu există un prejudiciu important pentru industria Uniunii, dar că există un risc de prejudiciu important pentru această industrie dacă nu sunt adoptate măsuri antidumping.

Regulamentul în litigiu

15 În temeiul articolului 9 din regulamentul de bază, regulamentul în litigiu a instituit, la articolul 1 alineatul (1), o taxă antidumping definitivă la importurile anumitor TTSS originare din RPC și a stabilit, la alineatul (2), nivelurile acestei taxe la 17,7 % pentru Shandong Luxing Steel Pipe Co. Ltd, la 27,2 % pentru celelalte societăți cooperante, menționate în anexa la acest regulament, și la 39,2 % pentru toate celelalte societăți.

16 Regulamentul în litigiu a confirmat, în considerentele (35)-(81), concluzia care figurează în regulamentul provizoriu potrivit căreia, pe de o parte, industria Uniunii se afla într-o situație vulnerabilă la sfârșitul perioadei de anchetă, chiar dacă nu a suferit un prejudiciu în această perioadă, și, pe de altă parte, dacă nu ar fi adoptate măsuri antidumping, importurile care fac obiectul unui dumping de anumite TTSS provenind din RPC ar cauza pe termen foarte scurt un prejudiciu important acestei industrii. Regulamentul respectiv a luat în considerare date referitoare la perioada iulie 2008-martie 2009 (denumită în continuare „perioada ulterioară perioadei de anchetă”).

17 Regulamentul în litigiu a fost anulat prin Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35), în măsura în care impunea o taxă antidumping asupra produselor fabricate de Hubei. Recursurile formulate împotriva acestei hotărâri au fost respinse prin Hotărârea Curții din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209).

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2272

18 La 3 octombrie 2014, Comisia a deschis o reexaminare în perspectiva expirării măsurilor antidumping instituite prin regulamentul în litigiu, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009. Această reexaminare urmărea să evalueze probabilitatea continuării sau a reapariției dumpingului ca urmare a expirării acestor măsuri și a vizat perioada cuprinsă între 1 iulie 2013 și 30 iunie 2014.

19 La 7 decembrie 2015, în urma acestei reexaminări, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2272 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite țevi și tuburi fără sudură din fier sau din oțel originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009 (JO 2015, L 322, p. 21). Nivelurile taxei antidumping stabilite prin acest regulament de punere în aplicare erau aceleași cu cele prevăzute de regulamentul în litigiu.

Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/928

20 La 28 iunie 2018, Comisia a adoptat Decizia de punere în aplicare (UE) 2018/928 de încheiere a procedurii de redeschidere a anchetei privind hotărârile în cauzele conexate C-186/14 P și C-193/14 P cu privire la Regulamentul nr. 926/2009 și la Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 (JO 2018, L 164, p. 51).

21 În considerentele (7), (36) și (37) ale acestei decizii de punere în aplicare, Comisia a subliniat în esență că redeschiderea anchetei de reexaminare în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009, care a condus la adoptarea Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272, avea ca obiect nu examinarea validității regulamentului în litigiu în privința altor producători-exportatori chinezi decât Hubei, ci stabilirea aspectului dacă abrogarea regulamentului de punere în aplicare era necesară în lumina Hotărârii din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35), precum și a Hotărârii din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209).

22 Pe de altă parte, în considerentul (67) al deciziei menționate, Comisia a arătat că nu era oportună abrogarea taxelor antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272, aplicabile altor producători-exportatori chinezi decât Hubei, ținând seama de efectele negative pe care o asemenea abrogare le-ar avea asupra industriei Uniunii.

Litigiul principal și întrebarea preliminară

23 La 4 noiembrie 2014, eurocylinder, producător de butelii din oțel de înaltă presiune, a importat TTSS din RPC, fabricate de Tianjin Pipe (Group) Corporation.

24 Prin decizia de stabilire a taxelor la import din 4 noiembrie 2014, autoritatea vamală a obligat eurocylinder la plata unei taxe antidumping în cuantum de 22 123,10 euro, în aplicarea cotei de 27,2 % prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din regulamentul în litigiu.

25 La 6 noiembrie 2017, eurocylinder a solicitat autorității vamale rambursarea acestei taxe antidumping pentru motivul că regulamentul în litigiu a fost anulat în parte prin Hotărârea din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35), confirmată prin Hotărârea Curții din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209). Potrivit eurocylinder, motivele anulării de către Tribunal au o natură generală, astfel încât nu se referă numai la Hubei.

26 Prin decizia din 12 decembrie 2017, autoritatea vamală a respins cererea eurocylinder pentru motivul că Tribunalul anulase regulamentul în litigiu numai în măsura în care impunea o taxă antidumping în privința produselor fabricate de Hubei, reclamantă în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35).

27 Întrucât reclamația introdusă împotriva acestei decizii a fost respinsă la 23 august 2018 de autoritatea vamală, eurocylinder a introdus o acțiune la Finanzgericht Hamburg (Tribunalul Fiscal din Hamburg, Germania), invocând nulitatea, cu efecte *erga omnes*, a regulamentului în litigiu.

28 Instanța de trimitere amintește că, pentru a anula acest regulament în măsura în care instituia taxe antidumping asupra produselor fabricate de Hubei, Tribunalul a considerat, în Hotărârea din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35), că regulamentul menționat era afectat de o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește existența unui pericol de prejudiciu important pentru industria Uniunii, cu încălcarea articolului 3 alineatul (9) și a articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază. Or, în măsura în care un astfel de motiv are aplicabilitate generală, ar fi suficient să se constate nevaliditatea *erga omnes* a aceluiași regulament.

29 Instanța de trimitere arată, pe de altă parte, că eurocylinder nu ar fi avut calitatea de a formula o acțiune directă împotriva regulamentului în litigiu în temeiul articolului 263 TFUE, întrucât ea nu fusese vizată de ancheta antidumping care a condus la adoptarea acestui regulament. Prin urmare, această societate ar avea capacitatea să invoce, în susținerea acțiunii formulate împotriva deciziei autorității vamale în discuție în litigiul principal, nevaliditatea regulamentului menționat.

30 În aceste împrejurări, Finanzgericht Hamburg (Tribunalul Fiscal din Hamburg) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Regulamentul [în litigiu] este valid?”

Cu privire la admisibilitatea întrebării preliminare

31 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că anularea în parte a regulamentului în litigiu prin Hotărârea din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35), pronunțată în cadrul unei acțiuni în anulare introduse de Hubei în temeiul articolului 263 TFUE, nu afectează legalitatea celorlalte dispoziții ale acestui regulament, în special a celor care instituie taxe antidumping asupra altor produse decât cele fabricate, exportate sau importate de această societate. Atât timp cât nu au fost revocate sau declarate ca fiind lipsite de validitate în urma unei trimiteri preliminare sau a unei

excepții de nelegalitate, aceste dispoziții produc efecte juridice depline față de orice altă persoană (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma, C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctele 183 și 184, precum și jurisprudența citată).

32 Trebuie amintit de asemenea că, potrivit unei jurisprudențe constante, principiul general care garantează fiecărui justițiabil dreptul de a invoca, în cadrul unei acțiuni formulate împotriva unei măsuri naționale care îi cauzează un prejudiciu, nevaliditatea unui act al Uniunii care constituie temeiul acestei măsuri presupune ca respectivul justițiabil să nu aibă dreptul de a solicita direct instanței Uniunii anularea acestui act în temeiul articolului 263 TFUE. Dimpotrivă, un justițiabil este împiedicat să invoce nevaliditatea actului menționat la instanța națională competentă numai în ipoteza în care se poate considera, cu certitudine absolută, că justițiabilul respectiv ar fi putut formula o acțiune admisibilă în anularea aceluiași act în fața instanței Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 septembrie 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, punctul 29 și jurisprudența citată).

33 Or, în speță, astfel cum a arătat instanța de trimitere, eurocylinder este un importator care nu a fost nici vizat de ancheta care a condus la adoptarea regulamentului în litigiu, nici măcar menționat în acesta. În plus, din dosarul de care dispune Curtea nu reiese că eurocylinder este un importator asociat cu exportatorul TTSS în discuție în litigiul principal. În orice caz, Curtea a precizat deja că, prin ea însăși, calitatea de importator, chiar asociat cu exportatorii produsului în cauză, nu poate fi suficientă ca să se considere că un importator este vizat individual de un regulament de instituire a unei taxe antidumping (Hotărârea din 19 septembrie 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, punctul 37).

34 Rezultă din cele ce precedă că, fără nicio îndoială, cererea de anulare a regulamentului în litigiu formulată în temeiul articolului 263 TFUE de eurocylinder nu ar fi fost admisibilă.

35 În consecință, cererea de decizie preliminară este admisibilă.

Cu privire la întrebarea preliminară

36 Prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere urmărește să afle în esență dacă regulamentul în litigiu, în măsura în care instituie o taxă antidumping definitivă și prevede perceperea definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor TTSS originare din RPC, este valid în raport cu dispozițiile coroborate ale articolului 9 alineatul (4) și ale articolului 3 alineatul (9) din regulamentul de bază.

37 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit jurisprudenței Curții, în domeniul politicii comerciale comune și în mod special în materie de măsuri de protecție comercială, instituțiile Uniunii dispun de o largă putere de apreciere ca urmare a complexității situațiilor economice și politice pe care trebuie să le examineze (Hotărârea din 19 septembrie 2019, Trace Sport, C-251/18, EU:C:2019:766, punctul 47 și jurisprudența citată).

38 Controlul jurisdicțional al exercitării unei asemenea puteri, în cadrul atât al unei acțiuni întemeiate pe articolul 263 TFUE, cât și al unei cereri de decizie preliminară în aprecierea validității formulate în temeiul articolului 267 TFUE, trebuie să se limiteze la verificarea respectării regulilor de procedură, a exactității materiale a situației de fapt reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a absenței unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a absenței unui abuz de putere (Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma, C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctul 162 și jurisprudența citată).

39 Pe de altă parte, în temeiul articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază coroborat cu articolul 3 alineatul (1) din acest regulament, în cazul în care din constatarea definitivă a faptelor reiese că există dumping și prejudiciu important sau pericol de prejudiciu important adus unei industrii a Uniunii, o taxă antidumping definitivă este impusă de Consiliu. În conformitate cu articolul 3 alineatul (9) primul și al doilea paragraf din regulamentul menționat, pentru a stabili existența unui pericol de prejudiciu important pentru o industrie a Uniunii trebuie să se examineze, printre altele, cei patru factori menționați în mod expres de această dispoziție și să nu fie luate în considerare numai afirmații, presupuneri sau posibilități îndepărtate.

40 În plus, Curtea a precizat deja că existența unui pericol de prejudiciu, la fel ca existența unui prejudiciu, trebuie stabilită la data adoptării unei măsuri antidumping, având în vedere situația industriei Uniunii la această dată. Astfel, numai prin prisma situației respective instituțiile Uniunii vor putea stabili dacă creșterea iminentă a importurilor viitoare care fac obiectul unui dumping va cauza un prejudiciu important pentru această industrie în ipoteza în care nu ar fi adoptată nicio măsură de protecție comercială (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209, punctele 31 și 71).

41 Totuși, instituțiile Uniunii sunt abilitate să ia în considerare, în anumite împrejurări, datele ulterioare unei perioade de anchetă. O asemenea abilitare se justifică mai mult în cadrul unor anchete având ca obiect nu constatarea unui prejudiciu, ci stabilirea existenței unui pericol de prejudiciu, care, prin natura sa, implică o analiză prospectivă. Astfel, aceste date pot fi utilizate pentru a confirma sau a infirma previziunile care figurează în Regulamentul Comisiei de instituire a unei taxe antidumping provizorii și pentru a permite, în prima ipoteză, instituirea unei taxe antidumping definitive. Cu toate acestea, utilizarea de către instituțiile Uniunii a unor date ulterioare perioadei de anchetă nu poate fi exceptată de la controlul instanței Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209, punctele 71-73).

42 În sfârșit, concluzia Consiliului cu privire la situația industriei Uniunii, stabilită în cadrul analizei unui prejudiciu important cauzat unei industrii a Uniunii, în sensul articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază, rămâne, în principiu, relevantă în cadrul analizei pericolului de prejudiciu important pentru această industrie, în sensul articolului 3 alineatul (9) din acest regulament (a se vedea în acest sens Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel, C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209, punctul 31).

43 În lumina considerațiilor care precedă trebuie apreciată validitatea regulamentului în litigiu, în raport cu dispozițiile articolului 9 alineatul (4) coroborat cu articolul 3 alineatul (9) din regulamentul de bază.

44 În speță, Consiliul a confirmat, în considerentele (47)-(49) ale regulamentului în litigiu, aprecierea Comisiei, care figura în considerentele (88) și (89) ale regulamentului provizoriu, potrivit căreia industria Uniunii nu suferise un prejudiciu important în perioada de anchetă, chiar dacă această industrie se afla într-o situație de vulnerabilitate la sfârșitul perioadei respective. Totuși, având în vedere printre altele examinarea faptelor intervenite după perioada menționată, Consiliul a apreciat, în considerentele (76)-(81) ale regulamentului în litigiu, că la această dată exista un pericol de prejudiciu important pentru industria Uniunii, astfel cum a arătat Comisia în considerentul (126) al regulamentului provizoriu.

Cu privire la existența unei situații de vulnerabilitate a industriei Uniunii la sfârșitul perioadei de anchetă

45 Pentru a concluziona, în considerentul (89) al regulamentului provizoriu, că la sfârșitul perioadei de anchetă industria Uniunii se afla într-o stare de vulnerabilitate, Comisia a procedat, în considerentele (66)-(87) ale acestui regulament, în aplicarea articolului 3 alineatul (5) din regulamentul de bază, la evaluarea factorilor și a indicilor economici relevanți care influențau situația industriei menționate, precum producția, capacitatea și rata de utilizare a acesteia, stocurile, volumul vânzărilor, cota de piață, creșterea, ocuparea forței de muncă, productivitatea, salariile, factorii care influențează prețurile de vânzare, rentabilitatea și randamentul investițiilor, fluxul de numerar și capacitatea de a mobiliza capital, investițiile și, în sfârșit, amploarea marjei de dumping și redresarea industriei Uniunii în urma practicilor de dumping anterioare.

46 În special, în ceea ce privește acest din urmă factor, Comisia a subliniat, în considerentul (87) al regulamentului provizoriu, că, deși fuseseră impuse măsuri antidumping în cursul anului 2006 în vederea contrabalansării dumpingului prejudiciabil produs de importurile dintr-o serie de alte țări, industria Uniunii nu a putut beneficia pe deplin de excepționala expansiune a pieței care a avut loc în perioada examinată deoarece cotele de piață deținute anterior de importurile care făceau obiectul măsurilor au fost substituite de importuri chinezești. Comisia a precizat că acest lucru a avut un efect de limitare a redresării complete a industriei Uniunii și a tendinței acesteia de a investi și de a extinde capacitatea de producție pentru a urma tendința de expansiune a pieței.

47 La rândul său, Consiliul a confirmat, în considerentele (47)-(49) ale regulamentului în litigiu, aprecierea Comisiei referitoare la situația de vulnerabilitate a industriei Uniunii la sfârșitul perioadei de anchetă. În acest scop, a arătat printre altele că, deși industria Uniunii nu a suferit un prejudiciu important în perioada de anchetă, aceasta a fost totuși expusă, ca urmare a cotei importante a importurilor care fac obiectul unui dumping asupra pieței Uniunii, efectelor prejudiciabile ale acestor importuri și că cota sa de piață a scăzut cu cinci puncte procentuale în perioada examinată.

48 Trebuie să se arate însă că aprecierea Consiliului potrivit căreia, în esență, industria Uniunii nu era redresată complet în urma practicilor de dumping anterioare anului 2006 nu este susținută de niciun element concret și nu poate fi, în orice caz, dedusă din indicii și din factorii economici identificați la punctul 45 din prezenta hotărâre, aceștia evidențiind, dimpotrivă, în ansamblu, o evoluție pozitivă a situației industriei Uniunii în perioada examinată.

49 În primul rând, împrejurarea că cota de piață a industriei Uniunii a regresat cu cinci puncte în perioada examinată nu trebuie interpretată în mod izolat. Astfel, trebuie de asemenea să se ia în considerare, pe de o parte, faptul că această cotă de piață a rămas importantă în perioada de anchetă, și anume 63,6 % [considerentul (75) al regulamentului provizoriu], și, pe de altă parte, că industria menționată a cunoscut o creștere a volumului și prețului vânzărilor sale în această perioadă [considerentele (73) și (80) ale regulamentului provizoriu].

50 În al doilea rând, aprecierea Consiliului cu privire la impactul importurilor originare din RPC asupra investițiilor industriei Uniunii și la aptitudinea acesteia de a extinde capacitatea de producție este în contradicție directă cu faptul că investițiile acestei industrii au crescut cu aproximativ 185 % în perioada examinată [considerentul (85) al regulamentului provizoriu].

51 În al treilea rând, deși Comisia a indicat că, în cazul unei inversări a tendinței economice, industria Uniunii ar fi expusă față de efectele potențial prejudiciabile ale importurilor care fac obiectul unui dumping [considerentul (89) al regulamentului provizoriu], o asemenea împrejurare, prin faptul că nu permite să se identifice, dacă este cazul, decât o situație de vulnerabilitate pentru viitor, nu poate dovedi că această industrie se afla într-o situație de vulnerabilitate la sfârșitul perioadei de anchetă.

52 În aceste condiții, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că a confirmat concluzia Comisiei potrivit căreia industria Uniunii se afla într-o situație de vulnerabilitate la sfârșitul perioadei de anchetă, întrucât o astfel de concluzie nu este susținută de datele relevante ale speței.

Cu privire la existența unui risc de prejudiciu important la sfârșitul perioadei de anchetă

53 Pentru a ajunge la concluzia privind existența, la sfârșitul perioadei de anchetă, a unui risc de prejudiciu important pentru industria Uniunii, Consiliul a procedat, în considerentele (66)-(74) ale regulamentului în litigiu, recurgând în esență la cei patru factori prevăzuți la articolul 3 alineatul (9) al doilea paragraf din regulamentul de bază, la examinarea evoluției volumului importurilor care fac obiectul unui dumping, a rezervei de capacități disponibile ale exportatorilor, a prețului importurilor din RPC și a nivelului stocurilor.

54 În ceea ce privește, în primul rând, evoluția volumului importurilor care fac obiectul unui dumping, trebuie amintit că factorul menționat la articolul 3 alineatul (9) al doilea paragraf litera (a) din regulamentul de bază se referă la existența „unei rate semnificative de creștere a importurilor care fac obiectul unui dumping pe piața [Uniunii], care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a importurilor”.

55 Or, aprecierile Comisiei care figurează în considerentele (115) și (116) ale regulamentului provizoriu, potrivit cărora situația generală a pieței Uniunii nu ar avea un impact „considerabil” asupra „evoluției volumului” importurilor din RPC, iar presiunea acestor importuri asupra pieței Uniunii ar trebui să crească „substanțial”, confirmate de Consiliu în considerentele (66)-(68) ale regulamentului în litigiu, sunt contrazise de datele ulterioare perioadei de anchetă, care au fost de asemenea luate în considerare în acest regulament.

56 Mai precis, în considerentul (52) al regulamentului în litigiu, Consiliul a arătat că importurile din RPC „au scăzut semnificativ” în volum absolut, acestea trecând, astfel cum atestă tabelul care figurează în acest considerent, de la 542 840 de tone în perioada de anchetă la 306 866 de tone în perioada care a urmat perioadei de anchetă.

57 Desigur, în considerentul (68) al regulamentului în litigiu, Consiliul a subliniat că, „[a]stfel cum se menționează și în considerentul (52) de mai sus, în pofida scăderii în volum absolut, importurile din China de produs în cauză și-au mărit ușor cota de piață în perioada ulterioară PA”. Totuși, această „ușoară creștere”, care corespundea unui nivel de numai 0,7 % din cotele de piață ale acestor importuri, nu permite, în sine, să se concluzioneze că exista o rată de creștere semnificativă a importurilor care fac obiectul unui dumping pe piața Uniunii, ceea ce ar denota probabilitatea unei creșteri substanțiale a importurilor. În plus, astfel cum a arătat Consiliul în considerentul (53) al regulamentului în litigiu, cota de piață a industriei Uniunii nu a scăzut decât cu 0,1 % între perioada de anchetă și perioada ulterioară perioadei de anchetă, trecând de la 63,6 % pentru prima la 63,5 % pentru cea de a doua.

58 În acest context, având în vedere jurisprudența Curții citată la punctul 41 din prezenta hotărâre, trebuie subliniată importanța datelor ulterioare perioadei de anchetă în cadrul analizei prospective a existenței unui pericol de prejudiciu, aceste date putând fi utilizate pentru a confirma sau a infirma previziunile care figurează în regulamentul provizoriu.

59 Or, în speță, datele menționate, amintite la punctele 56 și 57 din prezenta hotărâre, nu confirmă existența unei rate de creștere semnificative a importurilor care fac obiectul unui dumping pe piața Uniunii, ceea ce ar denota probabilitatea unei creșteri substanțiale a importurilor, în sensul articolului 3 alineatul (9) al doilea paragraf litera (a) din regulamentul de bază.

60 În ceea ce privește, în al doilea rând, rezerva de capacități neutilizate ale exportatorilor, trebuie amintit că factorul menționat la articolul 3 alineatul (9) al doilea paragraf litera (b) din regulamentul de bază privește „capacitatea suficientă și liber disponibilă a exportatorului sau creșterea iminentă și semnificativă a capacității exportatorului, care denotă probabilitatea unei creșteri substanțiale a exporturilor care fac obiectul unui dumping către [Uniune], având în vedere existența altor piețe de export care pot absorbi exporturile suplimentare”.

61 În speță, Comisia a arătat, în considerentul (118) al regulamentului provizoriu, că, „în perioada examinată, exportatorii chinezi și-au crescut semnificativ tendința către export, ceea ce a avut ca urmare o creștere foarte importantă a exporturilor lor ca valoare absolută”. În considerentul (119) al acestui regulament, Comisia a constatat, pe de o parte, că „[p]rocentajul de exporturi din China către [Uniune] (ca procent din totalul exporturilor [RPC]) a crescut semnificativ în perioada examinată”, ceea ce a confirmat că „în perioada examinată s-a produs o schimbare considerabilă în ceea ce privește activitățile de export, iar [Uniunea] a câștigat importanță în strategia globală de piață a exportatorilor chinezi” și, pe de altă parte, că „[c]elelalte principale piețe [erau] SUA cu 36 % (de la 31 % în 2007), Algeria (6 %, de la 2 % în 2006) și Coreea de Sud (6 %, de la 3 % în 2005)”.

62 Pe această bază, Comisia a concluzionat că putea fi de așteptat ca „o parte semnificativă din capacitatea în exces nou-creată [să fie] direcționată către piața [europeană]” și ca „o reducere semnificativă a unora dintre aceste piețe și, în special, a pieței din Statele Unite [să] se poat[ă] produce în scurt timp”, astfel încât „volumurile puse la dispoziție de pe aceste piețe ar putea fi redirecționate cu ușurință către [Uniune]”. Aceste concluzii au fost confirmate de Consiliu în considerentele (69)-(71) ale regulamentului în litigiu.

63 În această privință este necesar să se arate totuși că analiza efectuată de regulamentul în litigiu cu privire la probabilitatea orientării exporturilor din RPC către piața Uniunii este lacunară în două privințe. Pe de o parte, această analiză nu a luat în considerare elemente care erau totuși relevante pentru a explica creșterea importurilor din RPC în Uniune. În special, regulamentul în litigiu nu a evocat împrejurarea, menționată în considerentul (130) al regulamentului provizoriu, că exista „o coincidență clară de timp între creșterea rapidă a cotei de piață deținute de importurile chineze și reculul substanțial corespunzător al cotelor de piață deținute de importurile din Rusia și Ucraina, care erau cel mai strâns concurent al importurilor din China din punctul de vedere al prețurilor”, deși această împrejurare era relevantă pentru a explica, cel puțin în parte, creșterea procentajului exporturilor chineze către Uniune în perioada examinată. Pe de altă parte, regulamentul în litigiu nu a luat în considerare capacitatea celorlalte piețe de export identificate de a absorbi exporturile suplimentare. Or, astfel cum reiese din datele menționate la punctul 61 din prezenta hotărâre, evoluția exporturilor către aceste piețe a cunoscut o creștere în aceeași perioadă.

64 În aceste condiții, situația de fapt din speță nu permite să se concluzioneze că factorul menționat la articolul 3 alineatul (9) al doilea paragraf litera (b) din regulamentul de bază era îndeplinit.

65 În ceea ce privește, în al treilea rând, prețul importurilor din RPC, trebuie amintit că factorul menționat la articolul 3 alineatul (9) al doilea paragraf litera (c) din regulamentul de bază se referă la „intrarea importurilor la prețuri care pot determina scăderea substanțială a prețurilor sau pot împiedica în mod semnificativ creșterea prețurilor și care pot duce probabil la o creștere a cererii de noi importuri”.

66 În speță, în considerentele (120) și (121) ale regulamentului provizoriu, Comisia a constatat, pe de o parte, că prețurile importurilor din China au fost, în perioada examinată, cu mult mai scăzute nu numai față de prețurile din industria Uniunii, ci și față de prețurile din țări terțe, și, pe de altă parte, că nu exista niciun motiv pentru a considera că, într-un mediu economic caracterizat de o scădere substanțială a cererii, ar putea exista o tendință de creștere a prețurilor scăzute. În considerentul (122) al acestui regulament, Comisia a subliniat că prețurile importurilor din RPC au înregistrat o anumită creștere după perioada de anchetă, această împrejurare reflectând înainte de toate o creștere la nivel

mondial a prețului anumitor materii prime importante. În considerentul (123) al regulamentului menționat, Comisia a concluzionat că „prețurile foarte scăzute” ale importurilor care fac obiectul unui dumping aveau un efect negativ dublu, și anume, pe de o parte, o reorientare probabilă către importurile care fac obiectul unui dumping și, pe de altă parte, „un efect de depreciere” atât din punctul de vedere al volumelor, cât și al prețurilor propuse de producătorii din Uniune și din alte surse.

67 În regulamentul în litigiu, Consiliul a constatat că, după perioada de anchetă, prețurile importurilor din diferite surse, inclusiv din RPC, au crescut substanțial, odată cu creșterea prețurilor industriei Uniunii. Acesta a confirmat concluziile Comisiei amintite la punctul anterior, arătând, în considerentul (73) al acestui regulament, că o analiză a tarifelor industriei Uniunii și a prețurilor produselor comparabile importate din RPC, efectuată după perioada de anchetă, a „arătat că a existat un paralelism în fluctuația prețurilor”.

68 Totuși, un asemenea „paralelism” în fluctuația prețurilor nu este susținut de datele economice din perioada ulterioară perioadei de anchetă, așa cum figurează în însuși regulamentul în litigiu. Astfel, din considerentele (52) și (53) ale acestui regulament reiese că, pe de o parte, diferența dintre prețul de vânzare al industriei Uniunii și prețul de vânzare al importurilor din RPC s-a redus cu aproximativ 10 % între perioada de anchetă și perioada ulterioară perioadei de anchetă, trecând de la aproximativ 40 % pentru cea dintâi (476 de euro pe tonă) la aproximativ 30 % pentru cea de a doua (448 de euro pe tonă). Pe de altă parte, în timp ce în perioada ulterioară perioadei de anchetă prețurile industriei Uniunii au crescut cu 18,7 %, prețurile importurilor din China au crescut cu peste 35 %.

69 În orice caz, chiar presupunând că un asemenea paralelism în fluctuația prețurilor ar fi putut fi stabilit și că creșterea prețurilor produsului în cauză pentru perioada ulterioară perioadei de anchetă ar fi putut fi explicată printr-o creștere a prețurilor materiilor prime, aceste împrejurări nu ar fi susceptibile să susțină concluziile Comisiei, care figurează în considerentul (123) al regulamentului provizoriu și care sunt confirmate de Consiliu în considerentul (73) al regulamentului în litigiu, în ceea ce privește existența unui efect negativ al prețurilor „foarte scăzute” ale importurilor originare din RPC asupra prețurilor și volumelor industriei Uniunii.

70 Astfel, în ceea ce privește, pe de o parte, efectul asupra prețurilor industriei Uniunii, factorul menționat la articolul 3 alineatul (9) al doilea paragraf litera (c) din regulamentul de bază este intrarea importurilor la prețuri care ar putea determina „scăderea substanțială” a prețurilor practicate în Uniune sau ar putea „împiedica în mod semnificativ creșterea prețurilor”. Or, o asemenea concluzie nu este confirmată de datele ulterioare perioadei de anchetă, așa cum sunt menționate la punctele 56 și 57 din prezenta hotărâre. Pe de altă parte, în ceea ce privește efectul de depreciere al prețurilor „foarte scăzute” asupra volumelor industriei Uniunii, trebuie amintit că cota de piață a acestei industrii în perioada ulterioară perioadei de anchetă nu a scăzut decât cu 0,1 %, după cum reiese din considerentul (53) al regulamentului în litigiu.

71 Astfel, din situația de fapt din speță nu rezultă că factorul menționat la articolul 3 alineatul (9) al doilea paragraf litera (c) din regulamentul de bază poate fi considerat îndeplinit.

72 În ceea ce privește, în al patrulea și ultimul rând, nivelul stocurilor produsului care face obiectul anchetei, prevăzut expres la articolul 3 alineatul (9) al doilea paragraf litera (d) din regulamentul de bază ca fiind unul dintre factorii relevanți pentru a stabili existența unui pericol de prejudiciu important pentru industria Uniunii, regulamentul în litigiu a confirmat, în considerentul (74), concluzia Comisiei, care figurează în considerentul (124) al regulamentului provizoriu, potrivit căreia acest factor nu prezintă „o însemnătate deosebită” pentru analiza existenței unei astfel de amenințări, deoarece „stocurile normale sunt ținute de comercianți (angrosiști), și nu de producători”, și „nu s-au putut găsi dovezi în sprijinul faptului că ar fi putut avea loc activități de acumulare într-o măsură în care ar putea influența semnificativ piața în viitorul apropiat”.

73 Din considerațiile care precedă rezultă că Consiliul a considerat în mod eronat în regulamentul în litigiu că, având în vedere factorii menționați la articolul 3 alineatul (9) al doilea paragraf din regulamentul de bază, exista un pericol de prejudiciu important pentru industria Uniunii, astfel încât acesta a încălcat și articolul 3 alineatul (9) primul paragraf din acest regulament, potrivit căruia, pe de o parte, stabilirea unui astfel de pericol se bazează pe fapte, nu doar pe afirmații, presupuneri sau posibilități îndepărtate, și, pe de altă parte, modificarea condițiilor care ar crea o situație în care dumpingul ar cauza un prejudiciu trebuie să fie previzibilă în mod clar și iminentă.

74 Această concluzie nu poate fi infirmată de niciunul dintre argumentele invocate de Comisie și de Consiliu în observațiile lor prezentate în temeiul articolului 23 al doilea paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene.

75 Comisia susține, în primul rând, că o interpretare a articolului 3 alineatul (9) din regulamentul de bază în conformitate cu Acordul antidumping al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) ar permite să se concluzioneze că legiuitorul Uniunii lasă autorității însărcinate cu ancheta antidumping libertatea de a alege factorul sau factorii prevăzuți în această dispoziție pentru a-și întemeia concluzia cu privire la existența unui pericol de prejudiciu important pentru industria Uniunii, cu singura condiție ca o astfel de concluzie să se întemeieze „pe fapte, nu doar pe [afirmații,] presupuneri[…] sau posibilități îndepărtate”. Comisia adaugă că trebuie analizată existența unui pericol de prejudiciu în lumina tuturor împrejurărilor relevante, iar nu numai a celor patru factori prevăzuți la articolul 3 alineatul (9) din regulamentul de bază. În special, Comisia arată că, deși este adevărat că factorul referitor la reducerea cererii pe piața Uniunii, astfel cum a fost examinat în considerentele (91)-(111) și (126) din regulamentul provizoriu, nu este menționat în mod expres de această dispoziție, el rămâne relevant pentru a stabili existența unui pericol de prejudiciu important pentru industria Uniunii.

76 În această privință trebuie constatat că prin această argumentație Comisia urmărește în realitate să repună în discuție aprecierile efectuate de Tribunal în Hotărârea din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35), deși această hotărâre, confirmată prin Hotărârea Curții din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209), a rămas definitivă, iar Comisia a avut posibilitatea de a o contesta prin intermediul unui recurs, ceea ce nu a făcut. Prin urmare, această instituție nu poate utiliza observațiile pe care le-a prezentat în cadrul unei proceduri preliminare în aprecierea validității pentru a contesta indirect această hotărâre a Tribunalului. În consecință, nu este necesar să se examineze pe fond aceste argumente ale Comisiei.

77 În al doilea rând, Consiliul și Comisia susțin că Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 și Decizia de punere în aplicare 2018/928 stabilesc, pe de o parte, existența unui pericol de prejudiciu important pentru industria Uniunii și, pe de altă parte, că un astfel de pericol s-ar concretiza în cazul în care nevaliditatea regulamentului în litigiu ar fi declarată cu efecte *erga omnes*.

78 În această privință, pe de o parte, trebuie amintit că aprecierea validității unui act, pe care Curtea are sarcina să o efectueze în cadrul unei trimiteri preliminare, trebuie în mod normal să fie întemeiată pe situația care există la momentul adoptării acelui act (Hotărârea din 9 iulie 2020, Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539, punctul 43, precum și jurisprudența citată).

79 Pe de altă parte, astfel cum a amintit Curtea în Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209, punctul 71), existența unui pericol de prejudiciu important pentru industria Uniunii trebuie stabilită la data adoptării unei măsuri antidumping, această dată corespunzând în speță datei adoptării regulamentului în litigiu.

80 Rezultă că adoptarea atât a Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272, cât și a Deciziei de punere în aplicare 2018/928, intervenită ulterior adoptării regulamentului în litigiu, nu poate avea incidență asupra validității acestuia.

81 Pe de altă parte, nu se poate deduce nici din acest regulament de punere în aplicare, nici din această decizie de punere în aplicare că la data adoptării regulamentului în litigiu exista un pericol de prejudiciu important pentru industria Uniunii.

82 În consecință, în măsura în care, astfel cum rezultă din cuprinsul punctelor 45-73 din prezenta hotărâre, prin adoptarea regulamentului în litigiu, Consiliul a încălcat dispozițiile coroborate ale articolului 3 alineatul (9) și ale articolului 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, este necesar să se constate că regulamentul în litigiu este nevalid.

Cu privire la cheltuielile de judecată

83 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

Regulamentul (CE) nr. 926/2009 al Consiliului din 24 septembrie 2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză este nevalid.

Semnături